

SCHAKEL

SINT-PIETERSCOLLEGE
LÉON THEODORSTRAAT 167

JETTE

1090 JETTE

INHOUD

Voorwoord	3
ACTIEF	
Het alter ego van meneer Vanderhoeven	4
Cristiano Ronaldo op straat	5
Studiekeuzebeurs	6
Fake news	8
Congo, "ons" verleden.	9
INFORMATIEF	
Schakeltjes	12
Lief en leed	13
SPORTIEF	
Sophie Maquestiau is één van de sterkhouders in het hockeyteam van Daring Molenbeek	14
CREATIEF	
Vierdejaars onder de indruk van het schooltoneel	17
INFORMATIEF	
De redding nabij	20
ARCHIEF	
Meester Van der Wilt	22
cover voor- en achteraan: sfeerbeelden van het schooltoneel	

COLOFON

SCHAKEL

maart 2024

driemaandelijks tijdschrift
van het Sint-Pieterscollege

REDACTIE

Anna Bloemen

Erik de Schrijver

Hans De Valck

Willy Goossens

Johan Pijpops

René Van Noyen

Greet Walschap

Léon Theodorstraat 167

1090 Jette

tel. 02/426 85 15

fax 02/425 47 50

E-MAIL

ASO@sint-pieterscollege.be

ADMINISTRATIE

secretariaat van het college

DRUK

Leleu Group

FOTO'S

Johan Pijpops

VERANTWOORDELIJKE

UITGEVER

Jasenka Van den Bergh

Léon Theodorstraat 167

1090 Jette

VOORWOORD

"Elke dag is een nieuwe kans om jezelf te zijn, te glimlachen en dankbaarheid te tonen." Dit is een zin die de afgelopen 6 jaar in mij heeft geleefd en die ik elke dag van mijn leven heb proberen toe te passen. De kans krijgen om 6 jaar op deze school te zitten is het beste wat me ooit in mijn leven is overkomen. Het heeft mijn leven veranderd op een manier die ik me nooit had kunnen voorstellen. Het waren 6 jaren vol uitdagingen, maar ook vol ongeëvenaarde momenten en leerervaringen.

Ik herinner me nog de eerste dag dat ik voet heb gezet op deze school, vol vragen en angsten die ik na verloop van tijd kon loslaten. Met de tijd realiseerde ik me dat het beste wat je kunt doen, is vertrouwen hebben en klaar staan voor elke kans. Ik had nooit gedacht dat de school zoveel deuren zou openen waarvan ik nooit had gedacht dat ze open zouden gaan. Op school beleef je een van je beste tijden. Je groeit op met je

vrienden, krijgt de kans om te schitteren op het podium van het schooltoneel, neemt deel aan verschillende activiteiten, gaat naar je schoolbal, reist met je vrienden, helpt de eerstejaars als meter of peter en nog veel meer.

Elke leerkracht, leerling, ouder en iedereen maakt deel uit van het traject dat we hier afleggen op school. Het is wonderlijk om te zien hoe authentiek we allemaal zijn met unieke verhalen, culturen en persoonlijkheden. Ik voel voldoening om te zien hoe ver we zijn gekomen. Ik koester de onvergetelijke momenten die ik heb beleefd met vrienden, de lach, de pauzes, de uitstapjes en hoe leuk de lessen konden zijn. Hoewel ik weet dat het niet altijd gemakkelijk is geweest, is het ook de moeite waard geweest.

Het is een realiteit dat het moment van afscheid nemen nadert. Een moment waar velen naar verlangen en anderen minder. Persoonlijk

kan ik zeggen dat een deel van mij wordt achtergelaten omdat het Sint-Pieterscollege mijn tweede thuis is geweest. Mijn tweede thuis waar ik me veilig en vertrouwd heb kunnen voelen. Velen zullen er anders over denken, maar ik heb eigenlijk alleen maar woorden van waardering voor deze school en haar mensen die ons met open armen hebben verwelkomd.

Zelfs als het zover is en we ieder onze eigen weg gaan, zullen we altijd een stukje van elkaar in ons leven bewaren. Het leven is mooi en we moeten er ten volle van genieten. Ik kan met zekerheid zeggen dat het de moeite waard is om anderen lief te hebben en altijd het beste van jezelf te geven. Tot slot bedank ik God voor alles en voor de innerlijke vrede die hij me altijd heeft geschonken, omdat Hij fundamenteel is geweest voor mij in deze jaren.

Joel Ricardo Delgado Londono
6ECMT

ACTIEF

Het alter ego van meneer Vanderhoeven

Ook dit schooljaar vonden naar goede gewoonte de projectdagen plaats, tijdens de laatste twee dagen voor de krokusvakantie. In elk leerjaar werden heel wat mooie uitstappen, workshops en leerrijke activiteiten in elkaar gebokst. In dit artikel zoomen we in op de workshop zelfverdediging die door Robin Vanderhoeven, leerkracht aardrijkskunde, werd gegeven aan de leerlingen van het tweede jaar.

De leerlingen kennen je als de leerkracht aardrijkskunde in het eerste, tweede en derde jaar. Leg eens uit waarom jij tevens de geschikte persoon bent om zelfverdediging te geven aan de leerlingen.

Sinds ik vijf jaar was, doe ik jiu-jitsu. Mijn beste vriend deed het, en daarom ben ik het ook beginnen doen. Ondertussen beoefen ik

het al tweeëntwintig jaar. Ik heb ook meegedaan aan competities. Ik beschik dan ook over de zwarte gordel.

Doe je nog steeds aan jiu-jitsu in competitieverband?

Nee, een zware rugblessure die ik op mijn zeventiende opliep, heeft ervoor gezorgd dat ik een hele tijd aan de kant stond. Dat maakt dat ik nu enkel nog op recreatieve basis actief ben. Dat is jammer, want ik had graag eens meegedaan aan het wereldkampioenschap. Er staan wel een Belgische titel en een zilveren medaille op het Europese Kampioenschap op mijn palmares, binnen mijn leeftijdscategorie weliswaar.

Waarom denk je dat het nuttig is om de leerlingen van het tweede jaar de beginselen van jiu-jitsu bij te brengen?

Bij jiu-jitsu staat zelfverdediging centraal. De projectdagen vormen dus de ideale gelegenheid om een snelcursus zelfverdediging te integreren. Ik heb de leerlingen een aantal eenvoudige zaken aangeleerd, zoals verdedigen tegen wurgen, verdedigen tegen iemand die je vastgrijpt aan de armen en verdedigen tegen iemand die je langs achteren optilt. Daarnaast heb ik stilgestaan bij correct leren vallen. Bij sommige leerlingen zie je op de korte tijd die we hadden al een hele evolutie: dan is mijn doel bereikt.

Anna Bloemen

ACTIEF

Cristiano Ronaldo op straat

Sinds dit jaar krijgen enkele richtingen in de tweede graad het vak 'Creatief met Nederlands' waar er gefocust wordt op de creatieve en talige expressie van leerlingen. De leerlingen uit 3LAA/3LAB kregen tijdens de les de opdracht om een handeling uit te schrijven. Hiervoor kozen ze voor elkaar een personage, een werkwoord en een locatie uit en vervolgens gingen de leerlingen individueel aan de slag. Alex Abelyan uit 3LAA schreef onderstaande tekst uit over een joggende Cristiano Ronaldo.

Cristiano Ronaldo loopt op straat. Het is vroeg in de ochtend, maar meneer Ronaldo begint al aan zijn dagelijkse work-out. Het is gelukkig ook goed warm in Saoedi-Arabië. Hij besluit een pauze te nemen. Over een paar uur komt hij terug en begint al meteen aan zijn looptraining. Er zijn al wat meer mensen wakker, maar er heerst nog een rustige sfeer. Langs de straat gaat hij nu lopen en er komt een jongetje naar hem. Dat jongetje spreekt Arabisch en Ronaldo begrijpt er niets van. In zijn taal zegt hij tegen Ronaldo dat hij aan iedereen die hij kent, zal vertellen dat Ronaldo op straat is, zodat iedereen hem kan ontmoeten. Ronaldo gelooft er niets van en doet gewoon rustig verder maar wanneer Ronaldo rond de middag teruggaat om een koffie te drinken, ziet hij dat

er maar liefst 3000 mensen, niet meer en niet minder, op hem staan te wachten. Wanneer Ronaldo dit ziet, weet hij niet wat te doen. Hij trekt een kap over zijn hoofd, zodat hij onherkenbaar blijft. Hij begeeft zich naar een café om iets te drinken. Het is die middag niet zo aangenaam in het Midden-Oosten. Er is erg veel wind en door de wind waait de kap van zijn hoofd en wordt hij meteen door een paar mensen herkend. Opeens roept iedereen Ronaldo en wordt hij onmiddellijk door iedereen gespot. Iedereen loopt als een leger naar hem toe. Nu kan hij niets anders meer doen dan lopen.

Alex Abelyan
3LAA

ACTIEF

Studiekeuzebeurs

Nieuwsgierig en zenuwachtig zitten wij, de leerlingen van het zesde jaar, om 14 uur rond te kijken in de grote turnzaal. De plaats waar we ooit beeptesten aflegden, huist nu onze toekomst in de vorm van een studiekeuzebeurs. Sommige leerlingen zoeken naar inspiratie, anderen naar bevestiging. In ieder geval zijn we allemaal volop bezig met volgend jaar, met het maken van keuzes. Een studiekeuze. Om ons te helpen bij deze moeilijke keuze zijn een aantal oud-leerlingen enthousiast teruggekomen naar het Sint-Pieterscollege om hun studie-ervaringen toe te lichten. Cursussen worden opengegooid en samenvattingen getoond. Ze beantwoorden onze vragen, geven tips en delen hun ervaringen.

Of het nu gaat om een stad, een richting, een cursus of

een taal, op elke vraag heeft wel iemand een antwoord. Iemand heeft het ooit al meegemaakt. Wat een opluchting, voor mensen met onze schoolcarrière, mensen uit onze generatie, is het allemaal wel goed gekomen. Is er dan toch nog hoop? Nu is het 16 uur en mogen we na twee lange projectdagen eindelijk naar huis. We wandelen de poort uit, hoofd vol gedachten

en verwachtingen, dromen en ideeën. Vastberaden en opgewonden lopen wij, de leerlingen van het zesde jaar, onze toekomst tegemoet.

Manuella Schingtienne
6MTWE

Ik vond de studiekeuzebeurs van vandaag super interessant. Dat was echt mijn hoogtepunt van de projectdagen. Ik ben super

blij, want de oud-leerlingen waren echt aardig. Lena, die geschiedenis heeft gestudeerd, heeft me veel verteld over geschiedenis aan de universiteit en hoe het verschilt van het middelbaar onderwijs en heeft me veel handige tips meegegeven. Lamia heeft me ook veel geleerd over studeren in het buitenland, aangezien zij Europese studies in Maastricht doet. Maar ik heb ook gesproken met Amine, bijvoorbeeld, die fysica en astronomie studeert. Dat heeft niets te maken met mijn interesses of wat ik nu doe, maar desondanks vond ik ons gesprek zeer interessant en heb ik echt veel bijgeleerd. Het was dus een topervaring en het heeft

me geholpen om duidelijker te zien wat ik in de toekomst wil doen.

Sara El Ouzkhati
6HUM

Voor mij was de studiekeuzebeurs een interessante ervaring omdat we de kans kregen om andere studiekeuzes te leren kennen en ook vanuit het perspectief van studenten die net als wij, hetzelfde traject hier op school hebben doorlopen. Het wordt enorm gewaardeerd dat deze oud-leerlingen over hun studiekeuzes kwamen vertellen, want hun ervaringen gaven ons meer inzicht. Het was zeer boeiend om te horen over

de verhalen en interesses van deze oud-leerlingen van onze school. Bovendien vond ik het geweldig om te zien hoe ze met passie over hun studies spraken. Ieder mens is anders en het is fascinerend om dit verschil in ons te zien. Het was dus zeker een leerrijke ervaring die me extra motivatie gaf en me vervulde met veel hoop en overtuiging voor de toekomst.

Joel Ricardo Delgado Londono
6ECMT

ACTIEF

Fake news

Je moet niet zo maar alles geloven wat je op het internet tegenkomt. Er is heel wat misleidende informatie. In de projectweek kregen de derdejaars daar een sessie over. Zij werden geconfronteerd met hoe gemakkelijk het is foutieve inhoud te creëren.

Regelmatig worden foto's bij een artikel geplaatst, maar horen ze eigenlijk bij een ander moment of een andere plaats. De leerlingen maakten hun eigen nepnieuws. Ze bedachten een alternatieve kop bij een artikel. Het was niet altijd gemakkelijk de echte van de valse te onderscheiden.

Misleiden kan tegenwoordig nog gemakkelijker. Beelden worden volop gegenereerd door computers. Filmpjes van hondjes in de sneeuw gecreëerd door Sora vallen niet meer te onderscheiden

van echte. Met een prompt omschrijf je wat je in het beeld wil zien en een min of meer realistisch resultaat is na een paar tellen klaar. Ook

hiermee gingen de leerlingen aan de slag. Als je goed kijkt, kan je wel nog wat foutjes ontdekken.

Hans De Valck

ACTIEF

Congo, "ons" verleden.*

Eens de zon boven de statige museummuur klimt verschijnen de namen van tientallen Congolezen die tijdens een wereldtentoonstelling in België gestorven zijn. Zeven van hen – Ekia, Gemban Kitukwa, Mpela, Zao, Samba en Mbangé - liggen begraven tegen de kerk van Tervuren, gestorven tijdens een natte zomer in hun Congolees dorp in de vijver van Tervuren in 1897. Zij maakten de lange reis om voor het nieuwsgierige maar toch niet altijd respectvolle publiek te leven zoals thuis. 'Ombres' van de Congolese kunstenaar Freddy Tsimba werpt letterlijk en figuurlijk een schaduw op de muur met namen van Belgen die het leven lieten in Congo voor en tijdens het bewind van Leopold II. Heel wat leerlingen is de boodschap van Tsimba niet ontgaan. "De namen die verschijnen",

"het memoriaal als de zon opkomt", "de gang met de naam van Belgen en de Congolezen die gestorven zijn", zijn het meest gegeven antwoord op de vraag wat is bijgebleven na het bezoek aan het Africa Museum in Tervuren. De maskers, de kano, de kaart met routes op de muur, het skelet met ringen, het schilderij van Chéri Samba, de

spleettrommels waarmee boodschappen verstuurd werden, beelden, speren. De verzameling in het museum is overweldigend en spreekt tot de verbeelding. Heel wat objecten zijn niet zonder geweld verkregen, ook dat wordt duidelijk doorheen het parcours.

Twee projectdagen over Congo in verleden en heden

vormden eind februari een afsluiter van enkele weken prekoloniale en koloniale geschiedenis. Dat het koninkrijk Kongo een ambassadeur in het Vaticaan had, dat Nederlandse handelaars knielden voor de koning, dat ook Kongo en andere Afrikaanse koninkrijken in de 16de, 17de en 18de eeuw deel waren van een groeiende wereldhandel, met mensen als het meest schrijnende 'product', was verrassend. De vraag, wat ging er in de 19de eeuw dan "zo fout", drong zich op. De oudere generatie herinnert zich beslist hoe onwetend een groot deel van de bevolking tot dertig of zelfs twintig jaar geleden over het 19de-eeuwse koloniale verleden was. Leopold II was de "koning bouwer", zo leerden we op school. Pas in 2005 verschenen in het Africa Museum de eerste gruwelijke foto's die verminkte mensen toonden, slachtoffers van repressieve koloniale exploitatie. Vandaag is "red rubber", zoals de titel van een Engels boek uit 1906, voor geen van onze leerlingen nog een

raadsel. "Het is zeker nodig dat we goed geïnformeerd zijn. Congo is een deel van onze geschiedenis en dat mogen we niet vergeten", vat goed samen wat heel veel leerlingen na het bezoek schreven. "We moeten ons verleden onder ogen komen. Het is goed om te leren over de geschiedenis van ons land op zowel goede als slechte momenten". De jeugd is best nuchter en kritisch, zo blijkt.

Dat maakt het bezoek aan het museum niet altijd even makkelijk. In de rotonde

staan nog altijd beelden die herinneren aan het museum van 1910, een uithangbord van "beschavingswerk" van de koning en de Belgen. De beelden zijn beschermd, ze mogen niet weg. De sluiers die over de beelden hangen beantwoorden maar verhullen de propaganda niet. Bieden de kunstwerken van Aimé Mpane, een grote houten schedel van Lusinga, vermoord door luitenant Storms, en het beeld van een Congolese man waaruit een boom van hoop ontspringt, echt weerwerk? Het zorgt voor een boeiende uitwisseling van gedachten.

De vraag wat we met de beelden uit dat donkere verleden moeten aanvangen werd prangender tijdens de namiddagwandeling in Brussel. Van het "monument voor de pioniers" en het beeld voor generaal Thys in het Jubelpark, langs de lege De Meeûssquare waar het borstbeeld van luitenant Storms weggehaald werd, richting ruiter Leopold II en uiteindelijk Villa Norvégien, waar ooit de regering van Congo Vrijstaat huisde. Niet

onbelangrijk, tegenover de villa staan de gebouwen van de Compagnie du Congo pour le Commerce et l'Industrie waaronder een hele reeks ondernemingen met belangen in Congo huisde. Mee opgericht door Albert Thys, generaal, ondernemer en vriend van Leopold II, vormt de Compagnie een prachtig staaltje van belangenvermenging.

"Wat moeten we ermee?" is de vraag aan het einde van deze historische verkenning. Er is geen eensgezindheid. Weg ermee, verbannen naar een vergeetplek of letterlijk kapotmaken? Maar dan vergeten we het en dat mogen we niet. Gewoon laten staan? Nee, dat ook niet want het vormt telkens een eerbetoon. Een infobord plaatsen. Maar wie leest dat? Kapotmaken en laten liggen? Oké, maar dan moet er uitleg bij. Anders is het gewoon een soort stort midden in de stad. Bij Leopold II mag de rode verf over zijn hoofd en kleren gerust blijven. Op de een of andere manier vindt iedereen dat er wel "iets" moet gebeuren maar wat,

daar zijn we nog niet uit.

Geschiedenis boeit, zoveel is duidelijk. Het verleden, "ons" verleden laat heel wat leerlingen niet onberoerd. Op de vraag of dit ook emotie oproept komen uiteenlopende antwoorden. "Droefheid", "frustratie", "verdriet", "boosheid", "irritatie", "ongeloof" zijn maar enkele voorbeelden. Allen zien duidelijk dat zij vandaag niet schuldig zijn aan dat verleden maar wel een verantwoordelijkheid hebben voor de manier waarop we omgaan met dat verleden. Maar is emotie wel

de beste raadgever in ons omgaan met het verleden, zo denkt de wat oudere leraar geschiedenis dan.

Koen Lagae

* Dit artikel is geïnspireerd op de woorden van leerlingen na lessen over Congo Vrijstaat (1885 – 1907), een bezoek aan het Africa Museum in Tervuren en een koloniale wandeling door Brussel. Een tweede projectdag werd besteed aan grondstoffenontginning voor onze batterijen, in wat het rijkste land van de wereld zou kunnen zijn. Misschien stof voor een vervolg?

SCHAKELTJES

Quiz

De 2e editie van de SP-quiz voor (oud-) leerlingen en sympathisanten was opnieuw een succes. Maar liefst 52 ploegen streden om een eerste plaats. Om deze

te bemachtigen moest je o.a. wel een Brusselkenner zijn, muziekhits chronologisch kunnen plaatsen, thuis zijn in de wereld van de iets minder voor de hand liggende gezelschapsspelen en de leerstof van het vierde jaar perfect onder de knie hebben.

Lezing oudercomité

Het actuele thema schermtijd van de lezing van Matthias Dewilde (auteur van het boek "Game Over"), georganiseerd door het oudercomité, maakte de aanwezigen wijzer in de zoektocht naar mogelijkheden om jongeren te begeleiden naar een evenwicht tussen online en offline.

SCHAKELTJES

SCHAKELTJES

SCHAKELTJES

SCHAKELTJES

Felicities

Robin Berger uit 6WEWI die doorgaat naar de tweede ronde van de Vlaamse Fysica Olympiade. Hij behaalde een erg mooie 92%!

Elliot Buelens (4GRLA), Kenny Verhuyght (4NW), Mehdi Menssouri (6WEWI) en Robin Berger (6WEWI). Zij plaatsten zich voor de tweede ronde van de Vlaamse Wiskunde Olympiade.

Fabuleus

Don Fabulist, een doorwinterde verteller, bracht het verhaal van Moby Dick voor al onze leerlingen van het tweede jaar in de bibliotheek van Jette.

SCHAKELTJES

LIEF & LEED**Overlijdens:**

12/01/2024

Jan Carlé, broer van Paul Carlé (oud-directeur),
oud-leerling (Retorica 1969)

06/02/2024

Olga Noë, oud-leerkracht

24/02/2024

Jordin Van Steen, vader van Nele Van Steen (Ik)

SPORTIEF

Sophie Maquestiau is één van de sterkhouders in het hockeyteam van Daring Molenbeek

Hockey werd de laatste jaren in eigen land één van de populairste sporten. Voor Sophie Maquestiau, leerlinge van 5 MTWE, is deze sport daarenboven een mooie draad door haar jeugdleven geworden. Zij is immers vandaag de dag één van de sterkhouders in het team van Daring Molenbeek. “Een hele fijne hobby, waar ik al veel plezier aan beleefd heb”, klinkt het enthousiast.

“Ik was pas vier jaar oud toen ik voor het eerst met hockey in aanraking kwam”, start Sophie haar verhaal. “Heel toevallig eigenlijk omdat ik eens langs gegaan was in Molenbeek, waar de Royal Daring Hockey Club gevestigd was. Die kennismaking mondde dan

uit in een stage van een week, waarin ik de beginselen van deze sport aangeleerd kreeg. Na afloop waren de organisatoren zo tevreden over mijn inzet en kunnen dat ik de prijs voor de beste deelneemster in ontvangst mocht nemen. Ze hadden absoluut niet verwacht dat zo’n jong ding voor die erkenning in aanmerking zou komen. Ik kreeg als beloning een T-shirt, waarin ik bij wijze van spreken kon zwemmen. Het was dan ook niet te verwonderen dat ik meteen een aansluitingskaart tekende.”

“Waren de eerste jaren besteed aan het aanleren van basisoefeningen, zoals het geven van passen, lopen met de stick en dergelijke,

dan mocht ik, eens ik zes was, ook al in wedstrijden

uitkomen. Hockey was in die tijd in eigen land nog niet zo populair. Dat zou pas veranderen na de Spelen van 2016. Victor Wegnez, één van die spelers die toen al in de kijker liep en ook nu nog voor de nationale ploeg uitkomt, was ooit mijn trainer. Trainen doe ik vandaag de dag onder leiding van Nathan Denis en Antoine Legrain op dinsdag en donderdag. En daar komt telkens heel wat bij kijken. Na de klassieke opwarming volgen er specifieke oefeningen en stretching. Daarna wordt er met de stick gewerkt: passen geven, naar het doel schieten en dergelijke meer. De sessie wordt afgesloten met een kleine wedstrijd. En daar gaat het er geregeld heftig aan toe. Het is immers de bedoeling dat de verliezers na afloop een rondje mogen betalen.”

Sophie speelt vandaag de dag maar liefst in twee competities mee. “Dat klopt, enerzijds speel ik met de jongere garde in de U19, maar anderzijds heb ik ook een plaats veroverd in het eerste damesteam D1. In

die ploeg ben ik uiteraard is mijn positie achteraan, de allerjongste van het zowat de laatste man gezelschap. Heel concreet eigenlijk. Vorig jaar speelden

we nog in eredivisie, maar nu zijn we een afdeling lager actief. Onze reeks wordt aangevoerd door White Star, een ploeg die allicht naar de hoogste afdeling zal stijgen. Af en toe moeten we ook een verre verplaatsing maken. Zo bevat ons programma uitwedstrijden naar Brugge, Antwerpen en Namen. Dat betekent dan ook dat ik gedurende het schooljaar degelijk moet plannen maar dat lukt me gelukkig wel.”

Op een dag hoopt Sophie in aanmerking te komen voor de Red Panthers, de nationale ploeg. “Ik heb al eens de nationale selecties mogen meemaken, waarna ik bij de laatste dertig uitverkorenen verzeild was geraakt, maar daar is het voorlopig bij gebleven. Natuurlijk supporter ik voor onze nationale ploeg. De meeste speelsters ken ik trouwens persoonlijk. Zij zijn ook vlotter benaderbaar dan bijvoorbeeld onze topvoetballers. Ook internationaal heb ik in de loop der jaren heel wat contacten opgebouwd. Bij onze club worden nogal eens beroepsspeelsters uit

het buitenland aangetrokken, die voor hun sport zowat de hele wereld doorkruisen. Ook wanneer ze daarna weer ergens anders spelen, houden we contact. Zo heb ik toch een aantal vriendinnen uit Argentinië, Australië, Italië en Spanje. Ik heb er zelfs wat Spaans voor geleerd.”

Geen rozen zonder doornen natuurlijk en dat heeft ook Sophie aan den lijve ondervonden. “Ik heb tijdens mijn groeijaren tweemaal een scheur opgelopen in de kuitspier. Daar kwam dan ook een dosis kinesitherapie bij kijken. Ook mijn pols is al een paar keer onder vuur genomen. En een bal recht in het gezicht krijgen, is uiteraard ook altijd mogelijk, maar dat moet je er allemaal bij kunnen nemen. Maar ik verzorg me goed, ook op het gebied van voeding. Zo gaat mijn aandacht in het bijzonder naar fruit, havermout, rijst en pasta. En op tijd gaan slapen is ook belangrijk voor een sporter.”

Toch wil Sophie van hockey geen beroep maken. “Nee,

in ben geïnteresseerd in een wetenschappelijke carrière”, klinkt het vastberaden. “Alles wat daarbij komt, is mooi meegenomen. Zo kan ik me ook met hart en ziel op het gitaarspelen storten. Mijn favoriete gitaristen zijn alvast Lindsey Buckingham van Fleetwood Mac en David Gilmour van Pink Floyd. Maar ook zelf liedjes componeren vind ik reuze.”

Willy Goossens

CREATIEF

Vierdejaars onder de indruk van het schooltoneel

“Hij = Zij”: een toneelstuk dat je niet mag missen

“Hij = Zij” is een toneelstuk geregisseerd door Jan Fonteyn. Het verhaal draait om een meisje dat de kleding draagt van haar broer, Cesario, om te werken voor de hertog na een bootongeluk. Later komt ze te weten dat haar broer nog leeft. Wanneer hij terugkeert naar de hertog, is iedereen in de war. Het toneelstuk is echt geweldig, met prachtige dansen, liedjes en acteerwerk.

Ten eerste zijn de dansen geweldig goed uitgevoerd. Bovendien zijn de dansers goed op elkaar afgestemd, wat een groepsgevoel uitstraalt. Ze kunnen indrukwekkende bewegingen uitvoeren waardoor het publiek betrokken wordt. Er is ook variatie bij de dansjes dus wordt het niet vervelend

en kijkt het publiek met spanning uit naar de dansjes.

Bovendien kunnen de zangers fantastisch goed zingen. Er komen verschillende zangers aan bod, zoals Rosanne Poltrock en Ricardo Londono. Verder is de muziekeuze uitstekend, wat de liedjes aantrekkelijk

maakt om naar te luisteren. Daarnaast kunnen ze ook schitterend goed synchroon zingen. Desondanks wordt er te veel gezongen waardoor het bij momenten vervelend wordt en het verhaal stoort.

Ten slotte is het acteerwerk fenomenaal vanwege de goede casting. Er

De overstap van het klaslokaal naar het theater

Het toneelstuk dat werd opgevoerd door de leerlingen van het Sint-Pieterscollege fascineerde het publiek met zijn interessante en veelbelovende opening. Het was een kwaliteitsvol stuk, dat dan ook onze volle aandacht kreeg.

Ten eerste vond ik de acteurs uitzonderlijk, ik voelde hun emoties en zat helemaal in het verhaal. Ook de kleding van de acteurs paste bij het verhaal, waardoor je wist in welk tijdperk ze speelden. De acteurs zetten een heel goed stuk neer. Het was een toneelstuk met een boodschap, namelijk de bereidheid om het eigen geluk op te offeren voor het geluk van een geliefde.

Bovendien vond ik het decor intrigerend, omdat het origineel was en niet alledaags. Het was doordacht ontworpen en werd ook op multifunctionele manier gebruikt in het toneelstuk. Het decor kon bijvoorbeeld gedraaid worden om een

zijn meerdere acteurs met verschillende persoonlijkheden, zoals Ilona Maes, Rosanne Poltrock en Ricardo Londono. Verder hebben ze hun best gedaan en zijn de rollen aan de juiste acteurs gegeven. Daarentegen komt het weleens voor dat de acteurs hun tekst vergeten en is het soms moeilijk om de acteurs goed te horen.

“Hij = Zij” is een schitterend toneelstuk en is zeker een aanrader. De dansen worden schitterend uitgevoerd, de liedjes worden fantastisch goed gezongen en het acteerwerk is magistraal. Het is absoluut de moeite waard om te gaan kijken.

Soufyane Missa
4NW

tweede ruimte te creëren. Het was dus niet nodig om de gordijnen te sluiten om ons even te laten wachten op de nieuwe ruimte waarin ze speelden. Het was een goed idee om deze ruimtes zo snel en gemakkelijk te kunnen veranderen.

Als laatste was de muziek overtuigend, omdat het moderne muziek was. Ik kreeg de indruk dat de meeste toeschouwers het

naar hun zin hadden en dat er een goede sfeer was ontstaan. De acteurs dansten op grappige wijze, waardoor het publiek het volgens mij grappig en amusant vond. Als ze alleen maar hadden gesproken, zou het saai zijn geweest en zou er geen goede sfeer zijn geweest.

Tot besluit vond ik het toneelstuk erg goed omdat de acteurs er veel werk in gestoken hebben. Dat kon

je zien aan de voorstelling. Ze zorgden voor sterke basiselementen, zoals het decor en de muziek.

Özalp Özkan
4ECWE

INFORMATIEF

De redding nabij

Het Sint-Pieterscollege is een Belgisch recordhouder rijker. Simeon Mertens uit 1LAC heeft namelijk een Belgisch record reddend zwemmen van de tabellen geveegd. Wij willen hier uiteraard meer over weten en hebben hem daarom enkele vragen gesteld.

Simeon, jij zit in het eerste middelbaar en jij hebt reeds een Belgisch record achter je naam staan. Leg uit.

Al jarenlang doe ik reddend zwemmen bij RCTAL, een club in Asse. Eind december heb ik het Belgisch record op de 100 meter Superlifesaver verbroken binnen mijn leeftijdscategorie. Die proef bestaat uit verschillende onderdelen. Eerst zwem je een lengte, dan haal je een pop van de bodem

en zwem je opnieuw een lengte. Vervolgens geef je daar de pop af en doe je je lange zwemvliezen en reddingsgordel aan. Dan

zwem je opnieuw een lengte waarna je een nieuwe pop krijgt die je moet vastklikken in je reddingsgordel. Ten slotte zwem je een laatste keer

terug. Je hebt dan in totaal vier lengtes gezwommen. Ik heb deze proef afgelegd in 1 minuut, 32 seconden en 4 honderdsten.

Wauw, dat is indrukwekkend! Was het op voorhand een doel om dit record te verbreken, of heb je jezelf verbaasd?

Ik had mezelf als doel gesteld om eigenlijk zelfs twee records te verbreken, maar helaas was ik bij mijn andere recordpoging, in een andere discipline, twee honderdsten te traag. Mijn record op de Superlifesaver heb ik verbroken met iets meer dan twee seconden. Ik ben dus best trots.

En die trots is volledig terecht. Je hebt er ongetwijfeld erg hard naar toegewerkt. Hoe vaak train jij?

Ik heb viermaal per week training: dinsdag, donderdag, vrijdag en zaterdag. Op woensdag werk ik op mezelf nog extra aan mijn conditie. Ik investeer er met plezier veel tijd in, en ben dan ook

erg blij dat ik ervoor beloond word.

Reddend zwemmen is geen alledaagse hobby. Hoe ben je erop gekomen om het te gaan doen?

Reeds van kleins af aan houd ik echt van water. Mijn ouders schreven me dan ook in bij RCTAL. Je begint daar niet meteen met reddend zwemmen, eerst krijg je gewone zwemlessen. Pas vanaf een bepaalde leeftijd en als je voldoende zwemles hebt gehad, begin je met het reddend zwemmen. Soms oefen je dan ook in open

water. Dat is zowel fysiek als mentaal moeilijker dan in het zwembad, maar dat maakt het extra uitdagend.

Op latere leeftijd kan je ook deelnemen aan kampioenschappen. Ik hoop ooit aan een Europees Kampioenschap te kunnen deelnemen.

Elk jaar, van zodra de temperaturen opnieuw de hoogte ingaan, verschijnen steeds krantenkoppen over het tekort aan het aantal redders in onze zwembaden en aan onze stranden. Heb jij daar een verklaring voor? Wil je later zelf redder worden?

Ik heb er niet meteen een verklaring voor. Niet iedereen houdt van water, of niet iedereen denkt eraan om het te doen. We zijn ons zeker wel bewust van het nijpende tekort. Ik wil zeker mijn redderscursus volgen van zodra ik de juiste leeftijd heb!

Nog veel succes in je verdere carrière, Simeon!

Anna Bloemen

ARCHIEF

Meester Van der Wilt

Bij het begin van het schooljaar 1945 – 1946 was de Tweede Wereldoorlog pas enkele maanden voordien geëindigd met de volledige nederlaag van Duitsland. Maar de gevolgen waren nog goed voelbaar, al trad er geleidelijk verbetering in. De rust keerde terug. De mensen waren niet meer bang voor de bombardementen.

In het vierde studiejaar (8° klasse B) troffen we meester Van der Wilt. Hij was niet alleen klastitularis, maar doceerde alle vakken: Nederlands (oude spelling: met de dubbele aa, ee, oo in de open lettergrepen en de sch aan het einde van een woord), Frans met zijn moeilijke spelling, rekenen (inclusief delen tot na de komma, de grootste gemene deler en het kleinste gemene veelvoud), godsdienst, notenleer, spreekoefeningen, teekenen (sic), vaderlandse geschiedenis

en aardrijkskunde. De meester kon het allemaal en pompte ons vol met kennis. We moesten veel leerstof inhalen wegens de achterstand die het jaar tevoren was opgelopen ingevolge de inslag van de vliegende bom (V1). Meester Van der Wilt was evenwel een buitengewoon goede lesgever. Hij kon alles zeer boeiend voorstellen en onze aandacht vast houden.

Onze klas was gelegen achterin “den hangar” helemaal onderaan, in de hoek van het “oude gebouw”. Licht kwam enkel schaars doorgesijpeld via het dakvenster. Later werd dit klaslokaal elke middag gebruikt voor de repetities van “Cantabile”, het beroemde knapenkoor van het college. Het lokaal was gevuld met vier rijen van vijf tot zes schoolbanken. We zaten met 45 in de klas. Ik zat op de tweede bank naast

René Aga met voor mij Bob Balcaen en achter mij Piet Van Hellemont: allemaal slimme leerlingen in wier kielzog ik op grote snelheid mee kon varen. De meester zag het met een goed oog en moedigde mij aan. Ik kwam van ver terug.

Ik heb van hem nooit een “blauwe bulletin” (van tweede rang: de bulletins van eerste rang waren rood van kleur) gekregen. Eén keer had hij mij voor het babbelen in de klas een straf opgelegd, maar 's avonds – elke leerling moest de meester bij het afscheid de hand drukken – zei hij: “ge moet uw straf niet maken zulle, ge zijt nadien voorbeeldig geweest!”

Zulke indulgentie is mij sindsdien in mijn hele leven nooit meer overkomen.

Dirk Lahaye

Voorste rij met Louis Turtelboom, Guido Magis, René Aga, Piet Van Hellemont, Leon Bernaerd, Roger Beyl, Emiel Bruyndoncks, Dirk Lahaye.
Tweede rij met Roger Kiekens, Michel Muls, Guido Wynant, Johnny Verlinden, Norbert Lateir, Willy Stiers.
Derde rij met Willy Wouters, Robert Van Wijmeersch, Willy Hanssens, Ghislain Potvlieghe, Josse Clerens, Gaston Borremans.
Vierde rij met Karel De Wae, Robert Balcaen, Frans Severs, Adolf De Groeve.
Vijfde rij met Frans De Hondt, Jozef Bouchez, Raymond Didden, Pieter De Geyndt, Piet Fieremans.
Zesde rij met Cyriel Taelemans, Jaak Vanderheyden, René Emmerechts, August De Ridder.
Zevende rij met Jozef Clymans, Louis Pisane
Rechts: Meester Van der Wilt in volle glorie.

